

UCHWAŁA Nr 78a RADY MINISTRÓW

z dnia 5 marca 1957 r.

w sprawie poprawy zaopatrzenia pracowników w odzież ochronną, roboczą, sprzęt ochrony osobistej i umundurowanie.

W celu poprawy zaopatrzenia pracowników w odzież ochronną, roboczą, sprzęt ochrony osobistej i umundurowanie Rada Ministrów po uzgodnieniu z zarządami głównymi właściwych związków zawodowych i z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. Zobowiązuje się Ministra Przemysłu Lekkiego do poprawy jakości odzieży ochronnej, roboczej i umundurowania oraz przeznaczenia na ten cel w ramach ogólnego zużycia odpowiednich ilości włókna bawełnianego i wełnianego.

§ 2. W terminie do końca 1957 r. Minister Przemysłu Lekkiego, Minister Przemysłu Chemicznego i inni ministrowie, którym podlegają zakłady pracy produkujące tkaniny, odzież i obuwie ochronne i robocze oraz sprzęt ochrony osobistej, opracują dla tych artykułów w porozumieniu z Centralnym Instytutem Ochrony Pracy i głównymi odbiorcami projekty produkcyjnych norm państwowych (PN) lub resortowych (RN).

§ 3. Do czasu wydania norm, o których mowa w § 2, Minister Przemysłu Lekkiego, Minister Przemysłu Chemicznego i inni ministrowie, którym podlegają zakłady pracy produkujące tkaniny oraz odzież i obuwie ochronne i robocze, opracują w porozumieniu z Centralnym Instytutem Ochrony Pracy i głównymi odbiorcami w terminie 3 miesięcy od daty wejścia w życie uchwały tymczasowe warunki techniczne tych artykułów.

§ 4. 1. Ministrowie, którym podlegają zakłady pracy produkujące tkaniny, odzież i obuwie ochronne i robocze oraz sprzęt ochrony osobistej, wydadzą katalogi zawierające dane,

umożliwiające użytkownikom odpowiednią kontrolę jakości dostaw.

2. O dostawach złej jakości artykułów (§§ 2 i 3) lub artykułów nie odpowiadających normom państwowym (PN), normom resortowym (RN) lub tymczasowym warunkom technicznym należy powiadomić Centralną Radę Związków Zawodowych i Ministerstwo Kontroli Państwowej, niezależnie od normalnego trybu zgłaszania reklamacji.

§ 5. 1. W celu przyspieszenia prac nad normami i tymczasowymi warunkami technicznymi, o których mowa w §§ 2 i 3, zobowiązuje się ministrów resortów produkujących i użytkujących odzież i obuwie ochronne oraz sprzęt ochrony osobistej do przeanalizowania przydatności stosowanych obecnie modeli tych artykułów i do opracowania w razie potrzeby nowych wzorów, zapewniających pracownikom jak najlepsze warunki pracy.

2. Przy opracowaniu nowych wzorów obuwia należy uwzględnić szerokie stosowanie obuwia na gumie i na innych tworzywach zastępczych.

§ 6. W celu poprawy zaopatrzenia górników we właściwą odzież i obuwie ochronne zobowiązuje się ministrów, którym podlegają zakłady górnicze, do zastąpienia w porozumieniu z właściwymi branżowymi zarządami głównymi związków zawodowych w terminie dwóch miesięcy od dnia ustalenia norm (§ 2) lub tymczasowych warunków technicznych (§ 3) dotychczas stosowanej odzieży i obuwia, niezgodnych ze wskazaniami bezpieczeństwa i higieny pracy, odzieżą i obu-

wiem o charakterze ochronnym, zapewniającym maksymalne bezpieczeństwo pracy.

§ 7. W celu poprawy warunków pracy oraz warunków bytowych rozszerza się w okresie 1957 — 1960 r. przydziały artykułów dla poszczególnych resortów w ilościach odrębnie określonych dla celów bezpłatnego zaopatrzenia pracowników w odzież oraz obuwie ochronne i robocze.

§ 8. Ministrowie, którym podlegają zakłady pracy produkujące artykuły wskazane w § 7, zapewnią produkcję w wysokości zabezpieczającej wykonanie uchwały.

§ 9. Zobowiązuje się ministrów (kierowników urzędów centralnych), którym podlegają lub którzy nadzorują zakłady pracy użytkujące odzież i obuwie ochronne i robocze oraz sprzęt ochrony osobistej, do wydania w terminie trzech miesięcy od daty wejścia w życie uchwały przepisów w zakresie magazynowania, konserwacji, naprawy i prania tych artykułów.

§ 10. 1. Upoważnia się ministrów (kierowników urzędów centralnych) do ustalania w porozumieniu z zarządami głównymi związków zawodowych:

- a) kategorii pracowników, którzy z uwagi na warunki zatrudnienia powinni otrzymywać odzież i obuwie ochronne lub robocze i sprzęt ochrony osobistej oraz
- b) resortowych norm zaopatrzenia w tę odzież, obuwie i sprzęt, jeżeli nie są one objęte normami jednolitymi dla wszystkich resortów (ust. 6).

2. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) mogą uprawnienia, o których mowa w ust. 1, przekazać kierownikom podległych jednostek.

3. Rozszerzenie uprawnień pracowników do otrzymywania artykułów stosownie do § 7 może następować w latach 1957 — 1960 jedynie w ramach przyznanych limitów tych artykułów, z tym że w pierwszej kolejności należy rozszerzeniem objąć tych pracowników, którym dotychczas nie przysługuje prawo do otrzymania odzieży i obuwia ochronnego.

4. Rozszerzenie uprawnień pracowników do otrzymywania kozuchów może nastąpić jedynie w przypadkach wyjątkowych, dopiero po zapewnieniu dodatkowych przydziałów przez centralną jednostkę rozdzielającą.

5. W wyjątkowych przypadkach, uzasadnionych wymaganiami bezpieczeństwa i higieny pracy, dyrektor (kierownik) przedsiębiorstwa może w porozumieniu z radą zakładową pod-

jąć decyzję doraźnego uzupełnienia resortowych norm zaopatrzenia pracowników w odzież i obuwie ochronne oraz sprzęt ochrony osobistej.

6. Zmiany obowiązujących norm zaopatrzenia w odzież i obuwie ochronne i robocze oraz w sprzęt ochrony osobistej pracowników zatrudnionych na takich samych stanowiskach pracy w różnych gałęziach gospodarki narodowej (normy jednolite) zatwierdza Prezes Rady Ministrów na wniosek Centralnej Rady Związków Zawodowych.

7. W przypadkach określonych w ust. 1 — 6 właściwi ministrowie w uzgodnieniu z właściwymi związkami zawodowymi wprowadzą — w razie potrzeby — odpowiednie zmiany i uzupełnienia do obowiązujących układów zbiorowych pracy.

§ 11. W celu zachęcenia pracowników do starannego korzystania z wydawanej im bezpłatnie odzieży i obuwia roboczego postanawia się, że odzież ta i obuwie po upływie ustalonego okresu zużycia przechodzi na własność pracownika.

§ 12. Przepisy niniejszej uchwały stosuje się odpowiednio do nauczycieli i uczniów szkół zawodowych.

§ 13. 1. Znosi się rozdzielnictwo centralne odzieży oraz obuwia ochronnego i roboczego z wyjątkiem kozuchów.

2. Przedsiębiorstwa realizują zapotrzebowania na odzież i obuwie ochronne i robocze, przysługujące pracownikom na podstawie obowiązujących przepisów, w centralach zbytu, hurtowniach lub placówkach handlu detalicznego.

3. Zobowiązuje się kierowników jednostek nadzorujących placówki handlowe, o których mowa w ust. 2, do wydania w ciągu 1 miesiąca od daty wejścia w życie uchwały instrukcji upraszczających dotychczasowy tryb zaopatrzenia w odzież i obuwie ochronne i robocze.

§ 14. Zobowiązuje się właściwych ministrów do ujednolicenia, w porozumieniu z Ministrem Finansów, cen odzieży i obuwia ochronnego i roboczego na poziomie cen rynkowych w przypadku, gdy obecnie obowiązujące ceny zaopatrzeniowe są niższe od cen rynkowych.

§ 15. Traci moc uchwała nr 317 Prezydium Rządu z dnia 18 maja 1954 r. w sprawie zasad przydziału odzieży specjalnej i sprzętu ochrony osobistej (Monitor Polski z 1954 r. Nr A-58, poz. 780 i z 1955 r. Nr 73, poz. 908).

§ 16. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz